

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2019. április 18. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. szeptember 17. napján kihirdetett **3.Bf.1393/2017/4.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

vádlott neve vádlott **bűnös kábítószer birtoklása vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat].**

A vádlott neve vádlottal szemben kiszabott büntetés **halmazati büntetés.**

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét **101.031.- (egyszázegyezer-harmincegy) forintra felemlí,** a bűnügyi költség állam általi viselésére vonatkozó rendelkezést **mellőzi.**

Egyebekben a másodfokú ítéletet **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Hódmezővásárhelyi Járásbíróság a 2017. augusztus 23. napján kelt 2.B.32/2017/12. számú ítéletével vádlott neve vádlottal szemben a Hódmezővásárhelyi Járásbíróság 2.Fk.568/2015/20. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a vádlottal szemben a próbára bocsátást megszüntette. vádlott neve vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és kábítószer birtoklása vétsége [Btk. 178. § (1) bekezdés, (6) bekezdés], valamint a próbára bocsátással érintett társtettesként elkövetett garázdaság vétsége [Btk. 339. § (1) bekezdés] és társtettesként elkövetett testi sértés vétsége [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt halmazati büntetésül 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000.-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásáról, az eljárás során lefoglalt bűnrel lefoglalásának megszüntetéséről és vádlottnak történő kiadásáról, továbbá kötelezte a vádlottat 99.031.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás lényege:

I. tényállási pont: Fk. vádlott neve 2014. október 5. napján 1 óra 15 perc körüli időben a **elkövetés helye** található ... kerthelyiségében a nyakánál lefogta a vele haragos viszonyban lévő **sértett neve**1 sértettet, mialatt **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott közepes erővel ököllel két alkalommal megütötte a sértett fejét. A bántalmazás következtében a sértett jobb homlokcsonton 5 forintosnyi lilás hematóma sérülést szenvedett, amely sérülés gyógytartama 8 napon belüli. Fk. vádlott neve I. r.

vádlott és **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartása másokban megbotrátkozást, riadalmat keltett. **sértett neve1** sértett 2014. október 5. napján a sérelmére elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő (Hódmezővásárhelyi Járásbíróság 2.Fk.568/2015/20. számú ítélete).

II. tényállási pont: vádlott neve vádlott 2016. május 21. napján 3 óra 30 perc körüli időben a **elkövetés helye2** szórakozott barátnője, tanú 2 társaságában. tanú 2 távozott a vendéglátóhelyről, erre a vádlott személyautóval utána ment, majd a Hódmezővásárhely, Pálffy u. 11. szám előtt meglátta a barátnőjét, aki **sértett neve2** sértettel beszélgetett. vádlott neve odament a sértetthez, és őt szerelemföltétből ököllel több alkalommal fején ütötte, majd az ennek következtében földre került sértettet a földön is több alkalommal megütötte.

sértett neve2 sértett a bántalmazás következtében több 8 napon belül gyógyuló sérülést, valamint orrcsonttörés sérülést szenvedett, amelynek gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam kb. 3 hét.

III. tényállási pont: vádlott neve vádlottal szemben 2016. május 21. napján a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitányság előállítást fogatosított. Ezen előállítás során a vádlottól vizeletminta vételére került sor, amely 54,3 ng/ml amfetamint, valamint amfetamin típusú stimuláns, 1049 ng/ml MDA-t és 41042 ng/ml MDMA-t tartalmazott. A vádlott által elfogyasztott kábítószer mennyisége nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést, elsődlegesen a kábítószer birtoklásának vétsége vonatkozásában a tényállás téves megállapítása miatt, bűncselekmény hiánya okából történő felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése, a pénzbüntetés napi tétel számának csökkentése érdekében.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a 2018. szeptember 17. napján kihirdetett 3.Bf.1393/2017/4. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta, a Hódmezővásárhelyi Járásbíróság 2.Fk.568/2015/20. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezésére és a vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzte. A próbára bocsátással érintett társtettesként elkövetett garázdaság vétsége [Btk. 339. § (1) bekezdés] és társtettesként elkövetett testi sértés vétsége [Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatti büntetés kiszabását mellőzte.

vádlott neve vádlottat a kábítószer birtoklása vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette. A halmazati büntetésre történő utalást mellőzte és a pénzbüntetés mértékét 100 napi tételre enyhítette. Rendelkezett az így kiszabott 100.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásáról is. Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből vádlott neve vádlottat 29.389.-Ft megfizetésére kötelezte azzal, hogy az ezt meghaladóan felmerült 69.642.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének csupán vádlott neve vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét egészítette ki és helyesbítette.

A másodfokú ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a kábítószer birtoklása vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés] miatt emelt vád alóli felmentés miatt, a vádlott bűnösségének ezen bűncselekményben történő megállapítása, s erre tekintettel a vele szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számának emelése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Észrevételezte, hogy a másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az időközben eltelt időre figyelemmel a próbára bocsátás megszüntetésének a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételei már nem állnak fenn, így a próbára bocsátás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezéseket helytállóan mellőzte. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság helytállóan fogadta el ítékezésének alapjául a II. tényállási pont esetében az elsőfokú bíróság által megállapított hiánytalan és helyes tényállást, amely alapján történt a vádlott neve vádlott bűnösségének megállapítása a testi sértés büntetében.

Az ügyészség álláspontja szerint a törvényszék a III. tényállási pont tekintetében bár irányadónak tekintette az elsőfokú bíróság által megállapított, a váddal egyező tényállást, azonban ennek ellentmondóan kifogásolta, hogy a járásbíróság tényállása nem tartalmazza, hogy a vádlott általa is tudottan, azaz szándékosan pontosan milyen időpontban, milyen mennyiségű és milyen fajtájú kábítószer fogyasztotta (4. oldal 1. bekezdés), vagyis törvényszék utóbb tett megállapítása szerint az első fokú ítélet tényállásának III. pontja hiányos, azaz részben megalapozatlan.

Az ügyészség álláspontja szerint eljárási hibát vétett a másodfokú bíróság, amikor a járásbíróság ítéletének részbeni megalapozatlanságát ugyan megállapította, azonban azt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 593. § (1) bekezdés a) pontjában írtak ellenére nem küszöbölte ki. Erre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéletábra az első- és másodfokú bíróság által a III. tényállási pontban bírt cselekmény vonatkozásában megállapított irányadó tényállást az ügyiratok tartalmára figyelemmel a Be. 619. § (3) bekezdése alapján egészítse ki, illetőleg helyesbítse akként, hogy az elsőfokú ítélet jogi indokolásának azon megállapítását, amely szerint a vádlott a mintavétel előtti egy napon belül amfetamin, illetve MDA és MDMA típusú stimuláló kábítószer fogyasztott, amely a legvalószínűbb módon az arányok alapján extasy tableta lehetett, tekintse a tényállás részének, továbbá a tényállást egészítse ki azzal, hogy a vádlott által elfogyasztott kábítószer mennyisége, a kábítószer fogyasztásának időpontja, gyakoriságára közelebbről nem határozható meg.

Összességében a fellebbviteli főügyészség azt indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a törvényszék ítéletét változtassa meg, vádlott neve vádlott bűnösségét állapítsa meg kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat], és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát súlyosítsa, az így kiszabott büntetést halmazati büntetésnek tekintse és kötelezze a vádlottat az eljárás során felmerült további 69.642.-Ft bünyügyi költség megfizetésére is, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

Az ítéletábra a Be. 618. § (1) bekezdése és a Be. 590. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást egyaránt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le eljárását.

A harmadfokú bíróság a tényállás részének tekintette az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldala 6. bekezdésének azon - ítéletszerkesztési hiba folytán az indokolásba került - megállapítását, amely szerint az amfetamin, az MDA és MDMA típusú stimuláló kábítószer elfogyasztására a mintavétel előtti napon került sor. A tényállás ezzel együtt képezte a harmadfokú felülbírálat alapját.

A harmadfokú bíróság - osztva a fellebbviteli főügyészség indítványát - megállapította, hogy a másodfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, amikor a járásbíróság által megállapított

tényállást - annak kiegészítése vagy eltérő tényállás megállapítása nélkül - elfogadva, csupán a bizonyítékok felülmérlegelése alapján hozott felmentő rendelkezést a kábítószer birtoklása vétsége tekintetében. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a törvényszék felmentő rendelkezésével kapcsolatos indoka eleve önellentmondásosan került a másodfokú ítéletben megjelenítésre, hiszen a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatos okfejtés (a másodfokú ítélet 3. oldalának 6-9. bekezdése) a bizonyítottság hiányára utal, azonban a 4. oldal 2. bekezdésében a felmentés jogcímeeként a bűncselekmény hiánya került feltüntetésre.

A Be. 167. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének csupán az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének iratszerűnek, logikusnak és minden kényeges bizonyítékra kiterjedőnek kell lennie. Amennyiben az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelése ezen kritériumnak megfelel, azaz a járásbíróság a szükséges mértékben foglalkozik az egymással ellentétes bizonyítékokkal és megfelelő indokát adja annak, hogy a tényállást miért a vádlott tagadó tartalmú vallomását elvetve állapította meg, akkor a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő értékelésére, még a vádlott felmentése érdekében sem.

A Be. 592. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat a Be. 592. § (1) bekezdés b) pontja alapján felmenti, vagy az eljárást megszünteti. Jelen esetben azonban a másodfokú bíróság ellentétes döntése nem az ügyiratok tartalmán, vagy ténybeli következtetésen, hanem az elsőfokú bíróságnak vádlott neve vádlott szavahihetősége szempontjából elfoglalt álláspontjától, illetőleg az általa kifejtett bizonyítékok értékelésétől eltérő álláspontján alapult. A törvényszék tehát az eljárási szabályok megsértésével felülmérlegelte a járásbíróság által iratszerűen és a logika szabályaival nem ellentétes módon mérlegelt bizonyítékokat.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék által a kábítószer birtoklásának vétségével összefüggésben megállapított tényállását egyébként irányadónak tekintette, ezért vizsgálni kellett, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tartalmazza-e azokat a törvényi tényállási elemeket, amelyek szükségessé teszik a szándékos bűncselekmény megállapítását.

A már hivatkozottak szerint a tényállás III. pontja tartalmazza azt, hogy „a **vádlott által elfogyasztott** kábítószer mennyisége nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát”. Az ítéletábra álláspontja szerint bár ez a megfogalmazás nem precíz, azonban a fogyasztás tényét a történeti tényállás részévé teszi.

Fogyasztáson pedig valamely kábítószernek a szervezetbe való szándékos bevitelét kell érteni, azaz a kábítószernek az ettől eltérő módon - pl. az érintett tudtán kívül történő - való szervezetbe juttatását kell külön megjeleníteni. A fogyasztás ugyan a törvényi tényállási elemmel azonos fogalom, azonban tekintettel arra, hogy jelen esetben a fogyasztás pontos módja nem volt meghatározható, ezért az elsőfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy ne a törvényi tényállásban meghatározott elkövetési magatartást határozza meg történeti tényállási elemként.

Így figyelemmel arra, hogy az „elfogyasztott kábítószer” kitétel a szándékos fogyasztásra utal, ezért téves a másodfokú bíróságnak az az álláspontja, amely szerint az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállás nem tartalmaz a bűnösség megállapítását eredményező elkövetési magatartást.

Jelen esetben tehát az volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított, és a másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállás III. pontja szándékos fogyasztást tartalmazta, az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége a törvényszék által is megállapított módon iratszerű volt és az a logika szabályaival sem ellenkezett, így a másodfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el amikor a vádlottat a kábítószer birtoklása vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés] miatt emelt vád alól a tényállásban foglaltakkal ellentétben állóan felmentette. Erre figyelemmel a harmadfokú bíróság vádlott neve bűnösségét kábítószer birtoklása vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat] megállapította.

Észlelte továbbá az ítéletábra, hogy a járásbíróság az ítéletének 4. oldal 2. bekezdésében törvénysértően hivatkozott a 66/2012. (IV. 2.) Korm. rendeletre, az amfetamin, az MDA és az MDMA ugyanis nem ezen rendelet, hanem a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. b) pontja alapján az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény mellékletének I. Jegyzékére figyelemmel minősül kábítószernek, mint ahogy arra az ítéletábra már számtalan esetben felhívta a figyelmet. Ezen téves jogszabályi hivatkozást a törvényszéknek ki kellett volna küszöbölnie, amelyet azonban a járásbíróságával azonos téves álláspontja miatt elmulasztott, s ezért azt az ítéletábra pótolta.

A járásbíróság ítéletének II. tényállási pontjával kapcsolatban helytállóan jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy helyes volt a bűnösség megállapítása a testi sértés büntetében, azonban a másodfokú ítélet 4. oldalának 6. bekezdése tévesen tartalmazza azt, hogy a Btk. 164. § (3) bekezdése szerinti testi sértés az (1) bekezdés szerinti testi sértés minősített esete. A Btk. 164. § (1) és (3) bekezdése ugyanis - mint ahogy arra is már számtalan esetben felhívta az ítéletábra a figyelmet - együttesen képezi a testi sértés második alapesetét, a súlyos testi sértés büntetét. Tekintettel arra, hogy a 164. § (1) és (3) bekezdése nem minősített, hanem alapesete a testi sértésnek, ezért megvalósulásához a súlyos eredményt illetően is szándékosság szükséges - ellentétben a testi sértés minősített eseteivel, amelyeknél a súlyosabb minősítést megalapozó eredményre nézve vonatkozóan elég a gondatlanság -. Jelen esetben az volt megállapítható, hogy a bántalmazás módjára, a kifejtett erő nagyságára és a bántalmazott testrésze tekintettel vádlott neve vádlott tudatában felmerült a 8 napon túl gyógyuló sérülés okozásának lehetősége, azonban annak esetleges bekövetkezésébe belenyugodott, így sz eshetőleges szándéka terjedt ki a súlyosabb sérülés okozására. A harmadfokú bíróság a törvényszék ítéletének jogi indokolását ekként helyesbítette. illetve kiegészítette, amellyel e tekintetben is pótolta a másodfokú bíróság mulasztását.

A büntetés kiszabásának felülbírálata során az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék részben hiányosan állapította meg a bűnösségi körülményeket, részben pedig téves álláspontra helyezkedett azokkal kapcsolatban. Mellőzte az ítéletábra a törvényszék ítéletének 4. oldal 5. bekezdését, figyelemmel arra, hogy a fiatal felnőtt kor meglelte ténykérdés, amely abban az esetben is enyhítő körülményként értékelendő, amennyiben a vádlott ellen korábban már indult büntetőeljárás, az ezzel ellentétes törvényszéki álláspont téves. Így tehát helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor enyhítő körülményként értékelte vádlott neve vonatkozásában a fiatal felnőtt korát.

További enyhítő körülményként vette figyelembe az ítéletábra a testi sértés büntette vonatkozásában az eredményre vonatkozó szándék eshetőleges voltát, valamint mindkét bűncselekmény vonatkozásában az időmúlást. Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy a járásbíróság és a törvényszék is elmulasztotta súlyosító körülményként értékelni a kábítószer birtoklása vétsége vonatkozásában

annak helyi elszaporodottságát, így azt további súlyosító körülményként értékelte.

A fentiek szerint kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel az ítélőtábla azt állapította meg, hogy a törvényszék által kiszabott büntetés még a kábítószer birtoklása vétségében való bűnösség megállapítása mellett is törvényes és arányos büntetésnek tekintendő. Így a kiszabott büntetés lényeges súlyosítására nem volt szükség. A büntetést, figyelemmel arra, hogy vádlott neve vádlott bűnösségét az ítélőtábla kábítószer birtoklása vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat] megállapította, ezért az ítélőtábla a Btk. 81. § (1) és (2) bekezdése szerinti halmazati büntetésnek tekintette.

Mivel vádlott neve vádlott bűnössége a kábítószer birtoklásának vétségében is megállapításra került, ezért az ítélőtábla az eljárás során felmerült teljes bűnügyi költség viselésére kötelezte a vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján, míg az állam bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést mellőzte annak megjegyzésével, hogy a másodfokú bíróság ezen rendelkezésének jogszabályi alapját - Be. 576. § (1) bekezdés a) pont - elmulasztotta az ítéletében feltüntetni.

Egyebekben a másodfokú bíróság rendelkezései törvényesek voltak.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a bűnösség megállapítása érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak ítélte, és a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben azt a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

A fellebbezési jog kizárása a Be. 458. § (3) bekezdésén alapul.

Szeged, 2019. április 18.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet
előadó bíró

. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bhar.II.660/2018/5. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.1393/2017/4. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatással a mai napon jogerős.

Szeged, 2019. április 18.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke